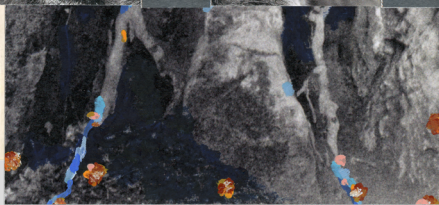
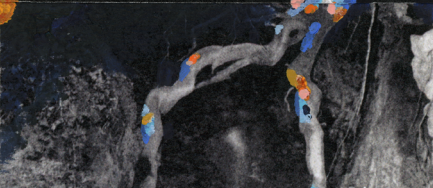
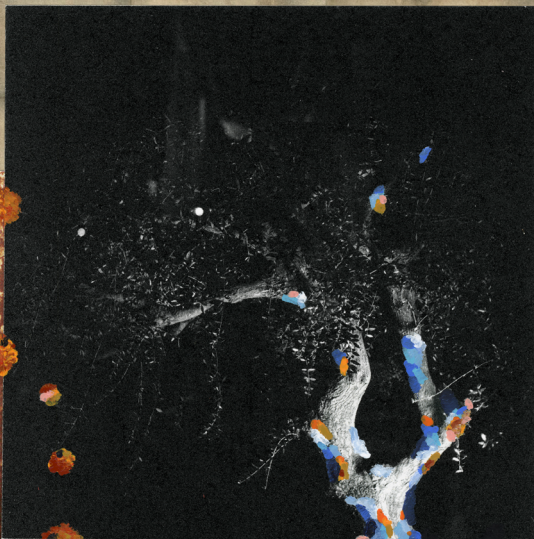
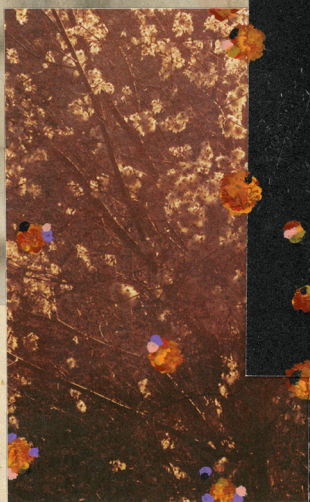


DIA MUNDIAL DE LA POESIA

Una iniciativa de la Institució de les Lletres Catalanes i la Federació Catalana d'Associacions i Clubs UNESCO



21 de març del 2023



© del poema

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)

© de la il·lustració de Francesc Vicent Garcia

Ignasi Blanch

© de les traduccions

Isabel Müller, Salem Zenia, Anna Crowe, Hesham Abu-Sharar, Tòni Escala, Maia Guenova, Marta Pera Cucurell, M. Dolors Godoy, Annie Bats, Isaac Donoso, Antón Lado, Eusebi Ayensa, Nancy de Benedetto, Lina Vilamitjana, Gull Syed, Rita Custódió, Àlex Tarradellas, Jana Balacci, Matei, Nina Avrora, Petro Tarashchuk, Huma Jamshed, Abdou Mawa Ndiaye Ndaw i Yan Yapei.

Creació artística

Ingrid Ferrer Homs

@ingridfh1 / ingridferrerhoms.com

Disseny

Mònica Casugas

@mon.nit / monicacasugas.com

DL: B 3521-2023

El dia 21 de març va ser proclamat per la UNESCO Dia Mundial de la Poesia. Per celebrar-lo en aquesta edició, la setzena, hem escollit el poema “Tant si baixes la vista vers la immunda” de Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona), de qui enguany commemorem els quatre-cents anys de la mort, i l’hem fet traduir a vint-i-dues llengües, entre les quals hi ha les altres oficials a Catalunya i les més parlades al país.

Amb aquesta iniciativa, la Institució de les Lletres Catalanes i la Federació Catalana d’Associacions i Clubs UNESCO us proposem convertir el Dia Mundial de la Poesia en una gran festa de la paraula i de les lletres, amb la col·laboració dels Serveis Territorials del Departament de Cultura, els Serveis Territorials de Territori a Girona, la Secretaria de Política Lingüística, el Departament d’Educació, el Departament de Justícia, el Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, les Delegacions del Govern de la Generalitat a l’Exterior, la Casa de la Generalitat de Catalunya a Perpinyà, les Comunitats Catalanes a l’Exterior, l’Institut de Cultura de Barcelona, el Consorci de Biblioteques de Barcelona, la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears, l’Institut d’Estudis Balearics, el Consell de Mallorca, el Consell Insular de Menorca, l’Acció Cultural del País Valencià, el Ministeri de Cultura del Govern d’Andorra, el Consorci per a la Normalització Lingüística, l’Institut Ramon Llull, l’Associació d’Escriptors en Llengua Catalana, l’Associació Col·legial d’Escriptors de Catalunya, l’Associació Professional de Traductors i Intèrprets de Catalunya, l’Associació de Professionals i Estudiosos en Llengua i Literatura Catalanes, l’Associació Lectura Fàcil, el Gremi d’Editors de Catalunya, el Gremi de Llibreters de Catalunya, l’Ibbycat. Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil, el PEN Català, Espais Escrits, l’Ateneu Barcelonès, l’Associació Catalana per a l’Educació, la Formació i la Recerca, la Fundació Full, la Fundació Jaume Bofill, la Fundació Catalana Síndrome de Down, la DINCAT-Federació d’entitats per la defensa de les persones amb discapacitat intel·lectual, la Xarxa Vives, l’UPC Arts, la Universitat Oberta de Catalunya, la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat de Vic, l’Ajuntament de Vallfogona de Riucorb, l’Ajuntament de Tortosa, la Diputació de Tarragona, el Consell comarcal de la Conca de Barberà, La Faula. Associació Catalana de la Narració Oral i la Comissió de l’Any Rector de Vallfogona.

Amb el Rector de Valfogona passa una cosa curiosa: tothom n'ha sentit a parlar però hi ha poca gent que sàpiga exactament qui és. Això es deu al fet que es tracta d'una figura complexa, en la qual es combina un component històric, un de literari i un de llegendari.

Francesc Vicent Garcia

(Rector de Valfogona)



En primer lloc, es tracta d'un personatge històric. El seu nom era Francesc Vicent Garcia i Ferrandis. Va néixer a Saragossa el 22 de gener de l'any 1579 però es va criar a Tortosa, una de les ciutats més importants de la Catalunya de l'època. Posteriorment, va estudiar i rebre els ordes menors a Barcelona i fou ordenat sacerdot a Vic, on va ser un dels homes de confiança del bisbe Robuster, figura important de la facció bandolera dels Cadells. El 9 de gener de 1607, amb quasi 28 anys, va prendre possessió del càrrec de Rector de Valfogona, des d'on va escriure la majoria de la seva obra, tot i que no va parar d'anar amunt i avall del país complint encàrrecs i comissions per a les altes esferes: a Girona, Lleida, Tarragona, València o, fins i tot, a Madrid. Va morir a Valfogona de Riucorb el 2 de setembre de 1623, a 44 anys, a causa d'una malaltia.

En segon lloc, Garcia va ser un poeta, i no pas un poeta qualsevol, sinó el primer poeta en llengua catalana que escriu a la manera dels poetes barrocs. La seva obra, d'una qualitat excepcional, va ser reconeguda arreu del Principat, ja en vida seva, i després es convertirà en el gran referent de la poesia en llengua catalana fins a la Renaixença.

En tercer lloc, el Rector també és un mite que forma part de l'imaginari col·lectiu català, on apareix com el paradigma del clergue enginyós, murri i sorneguer. Això s'explica perquè, en paral·lel al seu reconeixement dins el món literari, la veu popular havia anat escampant arreu del territori tot un repertori d'anècdotes gracioses de les quals era el protagonista. Aquestes anècdotes, que tenien ben poc a veure amb la seva vida real, eren contalles de l'humor clerical de l'època que es van anar atribuint a Garcia, probablement perquè la seva poesia havia estat majoritàriament satírica i ell, un personatge popular.

TANT SI BAIXES LA VISTA VERS LA IMMUNDA

Tant si baixes la vista vers la immunda
gruta de l'Univers, alberg de pena,
on mai no s'ha avingut la llum serena
amb les tenebres de la nit profunda,

com si mires el cel, on claror abunda,
seguint dels signes la daurada vena,
o en la gran bola de fogueres plena,
busques els fonaments on tot es funda;

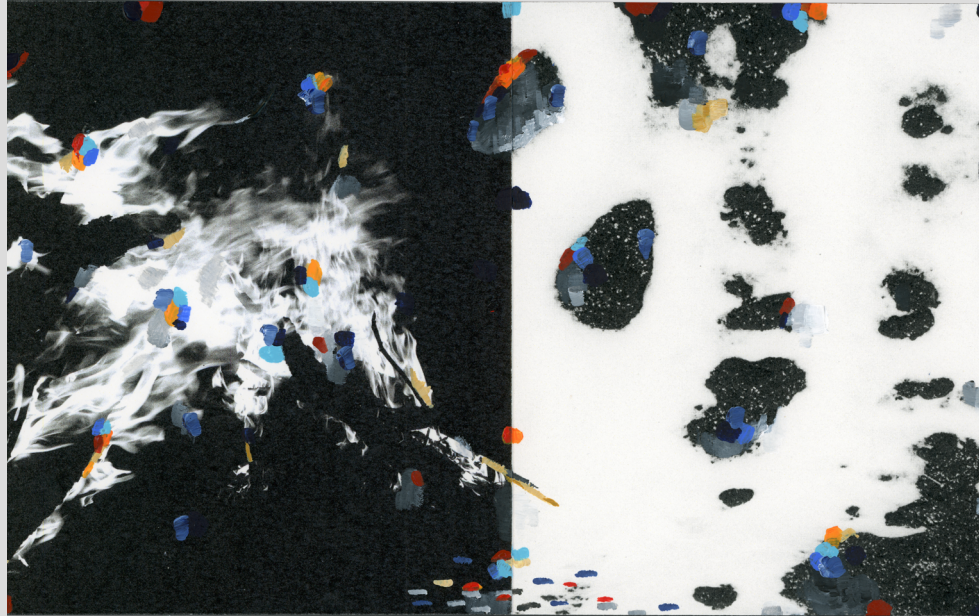
tant si te'n vas cap a la terra freda,
que un pàl·lid sol amb raigs escassos mira,
o cap al camp que l'equinocci abrasa,

si entres en mar tempestuosa o queda,
o estàs en terra, assossegat o amb ira...
Sempre, fidel lector, seràs un ase.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)

Obra completa ["Sonets"], 1984

Adaptació de Josep Pedrals



AN DEN LESER

Gleich, ob den Blick du wendest hinab zur garstigen
Grotte des Universums, Herberge allen Leids,
wo niemals sich versöhnt das helle Licht
mit den Schatten der finsternen Nacht.

Gleich, ob am Himmel, der von Licht erstrahlt,
du die goldene Vene der Zeichen betrachtetest
und in der großen Kugel voll von Feuern
die festen Angeln suchst, auf denen sie gründet.

Gleich, ob du aufbrichst zu kalten Gefilden,
die die Sonne nur selten mit Strahlen bedenkt,
oder dorthin, wo der Äquinoktium alles verglüht,

ob du nun bist auf aufgewühlter oder ruhiger See
oder an Land, gelassen oder voller Zorn:
immer wirst du, treuer Leser, sein ein Esel.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Gesamtwerk ["Sonette"], 1984
Übersetzung: Isabel Müller



AMA TMUQLEḐ S YIR TAMUḐLI

Ama tmuqleḐ s yir tamuḐli
ifri iluḃen yezdeḃ uḃilif
yegren deg tallast n yiḐ
i deg ur ḡin tuḃ tafat,

Ama tmuqleḐ s igenni i deg tuḃ tafukt
tḏefreḐ s tamuḐli iḃuran n wureḃ
neḃ aḃeḡḡaḡu n tmes
tettnadiḐ llsas i yeḃ yeṣka kra yellan

Ama teddiḐ yer wakal asemmaḐ
i d-tettwali tafukt s izenzaren yulwan
neḃ akal iḃeylen s udewwel n tafukt

ma tudfeḐ s illel yerwin neḃ teqqimeḐ,
ma teqqimeḐ di tmurt, terfiḐ neḃ terseḐ...
TezgiḐ keččini d ayyul ay ameyri.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Tira yemmden ["Asefru"], 1984
Tiririt n Josep Pedrals
Tasuqqelt: Salem Zenia





WHETHER YOU REST YOUR GAZE ON THE FOUL-SMELLING

Whether you rest your gaze on the foul-smelling
cavern of the Universe, affliction's dwelling,
that's never visited by cloudless light
along with shadows of the deepest night,

or likewise look at the sky, where brightness abounds,
following the golden vein of zodiac signs,
or in the great sphere brim-full of fires,
you search for the beginnings where all is founded;

whether you venture as far as the icy realm,
which a pale sun gazes at with feeble rays,
or to the land that the equinox sets ablaze,

whether you come to stormy seas or calm,
or stay on terra firma, at peace or in a rage...
you'll be an ass, dear reader, all your days.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)

Works ["Sonnets"], 1984

Version by Josep Pedrals

Translation: Anna Crowe

سَوَاءَ أَنْزَلْتَ نَظْرَكَ إِلَى كَهْفِ الْكَوْنِ الْغَامِضِ

سَوَاءَ أَنْزَلْتَ نَظْرَكَ إِلَى
كَهْفِ الْكَوْنِ الْغَامِضِ، مَلْجَأِ الْحُزْنِ،
حَيْثُ لَمْ يَصِلْ أَبَدًا الضُّوءُ الْهَادِي
فِي ظِلَامِ اللَّيْلِ الْعَمِيقِ،

أَمْ أَنَّكَ نَظَرْتَ إِلَى السَّمَاءِ، حَيْثُ يَزْدَادُ الْوُضُوحُ،
مَتَّبِعًا عَلَامَاتِ الْوَرِيدِ الذَّهَبِيِّ،
أَوْ فِي الْكُرَةِ الْكَبِيرَةِ الْمَمْلُوءَةِ بِاللَّهَبِ،
تَبَحُّثًا عَنِ الْأُسُسِ الَّتِي يَقُومُ عَلَيْهَا كُلُّ شَيْءٍ؛

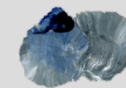
سَوَاءَ أَذْهَبْتَ إِلَى الْأَرْضِ الْبَارِدَةِ،
حَيْثُ تَتَأَمَّلُ الشَّمْسُ الشَّاحِبَةَ بِالْأَشْعَةِ النَّادِرَةِ،
أَوْ إِلَى الْحَقْلِ حَيْثُ الشَّمْسُ الْحَارِقَةُ،

إِذَا دَخَلْتَ بَحْرًا عَاصِفًا أَوْ هَادِنًا،
أَوْ أَنَّكَ عَلَى الْأَرْضِ، هَادِي أَوْ غَاضِبٌ...
دَائِمًا، أَيُّهَا الْقَارِئُ الْمُخْلِصُ، سَتَكُونُ جِمَارًا.

فرانثيسك فيثنت غارثيا (ريكتور دي فايغوغونا)

العمل الكامل («قصائد»)، 1984. تم تكييفه من قبل جوزيب بيدرالس

ترجمة: هشام أبوشرار



TANT SE BAISHES ERA UELHADA DE CAP ARA IMMONDA

Tant se baishes es uelhs de cap ara immonda
espuga der Univèrs, aubèrja de pena,
a on jamès s'a adit 'ra lum serena
damb era escuranha dera net pregonda,

coma se ves en cèu, de claror cunhada,
seguint es senhaus dera vena daurada,
o ena grana bòla de chères sarrada,
i cerques es fondaments a on s'ei fondada;

tant se vas de cap ara tèrra mès hereda,
d'un solei d'escassa fòrça e amortat,
o de cap ar equinòcci calorent,

s'entres ena mar, tempestosa o carada,
o s'ès en tèrra, patziu o enrautat...
Tostemps, fidèu lector, seràs un innocent.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Òbra completa ["Sonets"], 1984
Adaptacion de Josep Pedrals
Traduccion: Tòni Escala Lara



ДАЛИ СВЕЖДАШ ПОГЛЕД КЪМ ТАЗ НЕУГЛЕДНА

Дали свеждаш поглед към таз неугледна
паст на Вселената, приют на болка,
където никога светлина кротка
не споходи сенките на нощ непрогледна,

или гледаш в небето лъчисто
и следваш на знаците златната вена,
или в голямата топка огнена
търсиш основи, опора на всичко:

дали ще тръгнеш към земя студена,
где бледо слънце с немощни лъчи гледа,
или към поле, що го равноденствие суши,

дали влизаш в море бурно или укротено,
или си на земя, спокоен или гневен...
Винаги, драги мой, магаре ще си.

Франсеск Висент Гарсия, Свещеник от Валфугона
Събрани съчинения: „Сонети“, 1984
Адаптация: Жозеп Педралс
Превод: Мая Генова



TANTO SI BAJAS LA VISTA HACIA LA INMUNDA

Tanto si bajas la vista hacia la inmundada
gruta del Universo, albergue de pena,
donde jamás se avino la luz serena
con las tinieblas de la noche profunda,

o mirando el cielo, donde luz abunda,
sigues de los signos la dorada vena,
o en la colosal bola de hogueras llena,
buscas la base donde todo se funda;

tanto si partes hacia la tierra helada,
que un débil sol con rayos escasos mira,
o al campo que el equinoccio abrasa recio,

si entras en mar tempestuosa o abonanzada,
o estás en tierra, sosegado o con ira...
Siempre, devoto lector, serás un necio.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Obra completa ["Sonetos"], 1984
Adaptación de Josep Pedrals
Traducción: Marta Pera Cucurell

**KAJ VI RIGARDAS MALSUPRE AL LA MALPURAN**

Kaj vi rigardas malsupre al la malpuran
kavernon de la Universo, ŝirmejo de malĝojo,
kie la serena lumoj neniam estis konsentita
kun la tenebroj de la profunda nokto,

kaj vi rigardas la ĉielon, kie la lumoj abundas,
sekvante la signojn de la ora vejno,
aŭ la grandan plenan ĝojfajran pilkon,
vi serĉas la fundamentojn sur kiuj ĉio estas fondita;

kaj vi iras al la malvarma tero,
ke pala suno kun malabundaj radioj rigardas,
kaj al la kampo kiun la ekvinokso bruligas,

se vi eniras la ŝtorman aŭ trankvilan maron,
aŭ vi estas malsupren, trankvila aŭ kolera...
ĉiam, fidela leganto, vi estos azeno.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Kompleta laboro (Sonetoj), 1984
Adapto de Josep Pedrals
Traduko: M. Dolors Godoy Rotllens



ANG PAGBABA NG TINGIN MO SA KAHALAYAN

Ngayon, ibaba mo ang pagtingin sa kahalayan
yungib ng Uniberso, kanlungan ng kapighatian,
kung saan kainlanma'y walang liwanag ng
katahimikan, kasama ng kadiliman ng gabi.

Ngayon sa kalangitan, sagana sa kaliwanagan
masdan mo ang ugat ng gintong tanda, at ang
magandang palamuting parol na pinupuno
ang bawat sulok kung saan ito matatagpuan.

Humayo ka ngayon, sa malamig na mundo,
kung saan mamasdan ang kakaunting sinag ng araw,
o kung saan ang araw at gabi ay magkasing haba.

Pumasok ka sa mabagyo at kalmadong karagatan,
maigi pang ikaw ay nasa kapatagan, mapayapa o galit,
ngunit kung palaging isang sagradong mambabasa,
[ikaw ay magiging parang isang asno.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)

Kumpletong Obra ["Soneto"], 1984

Adaptasyon ni Josep Pedrals

Isinalin sa Filipino nina Jeannifer Zabala at Isaac Donoso

QUE TU BAISSES TON REGARD VERS L'IMMONDE

Que tu baisses ton regard vers l'immonde
grotte de l'Univers, séjour des peines
où ne s'allie jamais le jour serein
à l'obscurité de la nuit profonde ;

que dans le ciel où la clarté abonde
tu regardes des signes d'or la veine
ou, sur la grande sphère de flammes pleine,
les assises sur lesquelles tout se fonde;

que tu t'en ailles vers les pays glacés
frôlés par le soleil de rayons pâles
ou vers les équinoxes incendiaires

que tu vogues en mer calme ou agitée
ou restes sur la terre, furieux ou quiet ;
tu seras toujours, pieux lecteur, un âne.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)

Œuvres complètes [«Sonnets»], 1984

Traduction: Annie Bats



ORA SE BAIXAS A VISTA CARA A INMUNDA

Ora se baixas a vista cara a inmunda
grotta do Universo, abrigo de pena,
onde nunca se aviu a luz serena
coas tebras da noite profunda;

ora se miras o ceo, onde a claridade abonda,
seguindo os signos da dourada vea,
ou na gran bóla de lumaradas chea,
buscas os piares no que todo se funda;

ora se vas cara a fría terra,
que un pálido sol con raios escasos mira,
ou cara ao campo que abrasa o equinoccio,

entres en mar tempestuosa ou queda,
ou en terra esteas, con sosego ou ira...
Sempre, pío lector, serás un necio.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Obra completa ["Sonetos"], 1984
Adaptación de Josep Pedrals
Tradución: Antón Lado

ΕΙΤΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΧΑΜΗΛΩΝΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΡΥΠΑΡΗ

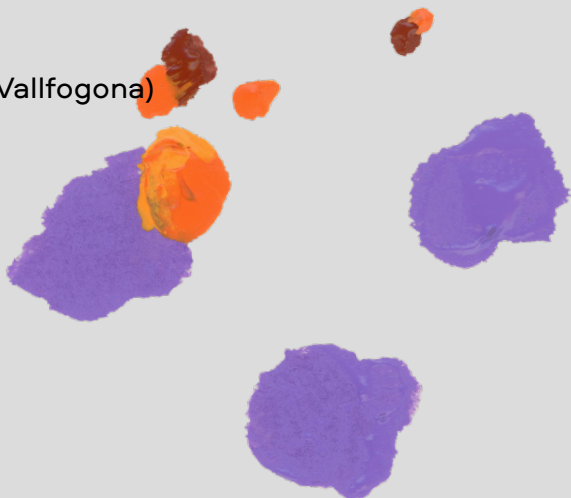
Είτε το βλέμμα χαμηλώνεις προς τη ρυπαρή
του Σύμπαντος σπηλιά, της θλίψης καταφύγιο,
όπου το γαλήνιο φως ποτέ δεν έχει ομονοήσει
με τους ζόφους απ' τα έγκατα της νύχτας,

όπως και αν κοιτάς τον ουρανό, όπου αφθονεί η διαύγεια,
παρακολουθώντας των σημείων τη χρυσαφένια φλέβα,
ή στη μεγάλη σφαίρα με φωτιές γεμάτη,
θεμέλια γυρεύεις εκεί όπου το παν θεμέλιο είναι·

είτε πηγαίνεις ως τον τόπο τον ψυχρό,
που τον θωρεί ήλιος χλωμός με λιγοστές αχτίδες,
ή κι ως το μέρος που πυρώνει η ισημερία,

είτε μπαίνεις σε θάλασσα με θύελλα ή μπουνάτσα,
μα και στη στεριά ακόμη αν είσαι, ήρεμος ή κι αγριεμένος...
πάντα, αναγνώστα μου ευσεβή, γάιδαρος θε να είσαι.

Βισέντ Γκαρσία (Εφημέριος της Vallfogona)
Απαντα ["Σονέτα"], 1984
Προσαρμογή του Τζουζέπ Πεδράλς
Μετάφραση: Eusebi Ayensa και Νίκος Πρατσίνης



TANTO SE ABBASSI GLI OCCHI VERSO L'IMMONDA

Tanto se abbassi gli occhi verso l'immonda
grotta dell'universo, albergo di pena,
dove giammai incontrò la luce serena
le tenebre della notte profonda,

come se guardi al cielo, ove chiarore abbonda
seguendo dei segni la dorata vena,
o cerchi nella grande sfera piena di
fuochi i bastioni su cui si fonda

sia che torni alla terra fredda che il
sole guarda con raggi rari
o a quella che dell'equinozio più arde,

sia che entri in mare tempestoso o calmo,
o resti a terra adirato o quieto
sempre, o pio lettore, sarai un asino.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Opera completa ["Sonetti"], 1984
Adattamento di Josep Pedrals
Traduzione: Nancy De Benedetto

SIVE OCULOS DEDUCIS SUB IMMUNDAM

Sive oculos deducis sub immundam
Mundi caveam, latebram tristitiae,
ubi lux serena numquam convenit
cum profundae noctis tenebris.

Sive caelum spectas, ubi lux abundat
contuens auream signorum viam
vel in magna sphaera, flammis plena
quaeris fundamenta ubi omnia fundantur.

Sive procedis ad frigidam terram
quam pallidus sol cum parum fulminibus aspicit,
vel agrum petis, quem aequinoctium urit.

Sive turbidum aut quietum mare intras
vel in terra manes, placidus aut iratus...
Semper, fidelis lector, asinus eris.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Opera Omnia ["Soneti"], 1984
Textum aptavit: Josep Pedrals
Latine disposuit: Lina Vilamitjana i Pujol

پانویں توں ناپاکی ول ویکھدا ایں

پانویں توں ناپاکی ول ویکھدا ایں
ڈونگا جہان دا کھو، تے دکھاں دا آسرا،
جتھے کدی سکھ دا چانن نہی ہویا
ڈونگی رات دے انہیرے وچ،

جے توں آسمان ول تکیں جتھے چانن پھریا اے،
سنہری رگ دیاں نشانیاں دے پچھے،
یاں بھرے بانہڑ وچ،
ڈھونڈنا ایں جتھے ہر شے دا وجود ہویا؛

پانویں توں ٹھنڈی تھرتی ول جا،
اک پھکا دن تے ماڑیاں کرناں نال ویکھے،
یاں اس کھیت ول جنہوں تہپ گلسایا،

پانویں طوفانی سمندر اندر جا یاں نہیں،
یاں دندے بہے، سکون نال پانویں غصے نال...
ہمیشاں، وفادار پڑھاگو، کھوتے ورگا

فرانسیسک ویسینٹ گارسیا (ریکتور والفوگونا دا)
مکمل کام [”سونیت“] ۱۹۸۴۔ جوزیپ پیدرال
ترجمہ سید حسین

TANTO SE, CABISBAIXO, VÊS A IMUNDA

Tanto se, cabisbaixo, vês a imunda
gruta do Universo, lar de pena,
onde nunca se afez a luz serena
à tenebrosa noite tão profunda,

como se no céu, que em clareza abunda,
segues dos signos a cinta dourada
ou, na imensa esfera afogueada,
os eixos firmes em que esta se funda;

tanto se partes para a terra fria,
para a qual olha o sol atenuado,
ou pra a que o equinócio torna esturro,

se entras num mar de fúria ou calma,
ou em terra ficas, quedo ou irado...
pio leitor, serás sempre um burro.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Obra completa [”Sonetos”], 1984
Adaptação de Josep Pedrals
Tradução: Rita Custódio e Àlex Tarradellas



FIE PRIVIREA-ȚI LAȘI SPRE CEA IMUNDĂ

Fie privirea-ți lași spre cea imundă
grotă a universului, de chin lăcaș,
unde luminii veșnic i-a fost vrăjmaș
întunericul din noaptea profundă,

fie în cerul scăldat în lumine,
urmărești aurita semnelor vână,
iar în marea sferă de focuri plină,
temelia o cauți ce totul ține;

fie te duci pe al frigului tărâm,
cu care soarele rareori e milos,
ori spre al echinocțiului, arzând,

că intri în marea calmă sau în zbugium,
că pe uscat stai, senin sau furios...
veșnic, fidel cititor, vei fi un nătâng.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Opere complete ["Sonete"], 1984
Adaptare de Josep Pedrals
Traducere: Jana Balacciu Matei

НАПРАСНО ВЗОР ТЫ НАПРАВЛЯЕШЬ В НЕДРА...

Напрасно взор ты направляешь в недра
Пещеры той, где Мира скорбь заключена,
И грота мрак не нарушает никогда
Луч света, что покой дарит нам щедро.

Напрасно к небесам возводишь взгляд,
Где светел звёзд серебряный узор
Или пылает солнечный костёр,
Тебе не угадать, что знаки эти говорят.

Направишь ли свой путь ты в край холодный,
Где солнца луч - нечастый гость на небе,
Или в страну, где зной испепеляет травы;

Ты выйдешь в море без труда иль встретишь волны,
Останешься в порту спокоен иль во гневе,
Умней тебе не стать, о, мой читатель благонравный.

Висент Гарсия (Настоятель Вальфогоны)
Полное собрание сочинений ["Сонеты"], 1984
Адаптация: Жузеп Педральс
Перевод: Нина Аврова и Раабен

ТЕПЕР ДО ПРАХУ ОПУСКАЄШ ОЧІ

Тепер до праху опускаєш очі,
В провалля, лиха осідок тяжкого,
Де промінь світла рятівного
Ніколи не осяє морок ночі.

Тепер у небі, саява де урочі,
Шукаєш знаків шляху золотого
У сфері, де вогнів ясних премного,
Де світу вісь міцна щодня й щоночі.

Тепер у землі рушив ти холодні,
Де сонце зрідка скупю заглядає,
Або ж у край, де сонячний котел;

Ти в морі, тихі чи ні там безодні,
На суші в спокої чи гнів палає, —
Читаю мій, ти завжди скрізь осел.

Вісент Гарсія (Ректор Вальфогони)
Повне зібрання творів ["Сонети"], 1984
Адаптація: Жузеп Педралс
Переклад: Петро Таращук

جھکائیں اب آپ اپنی نگاہیں کائنات کی غلیظ بستی کی طرف

جھکائیں اب آپ اپنی نگاہیں کائنات کی غلیظ بستی کی طرف۔
اب کائنات کی گندی گھاٹی کو دیکھ کر
غم کی پناہگاہ جہاں پرسکون روشنی کبھی بھی
گہری رات کے اندھیرے سے ہم آہنگ نہیں رہی

اب آسمان جو روشنی سے بھرا ہوا ہے
آپ سنہری رگ کے نشانات دیکھتے ہیں
بڑی سی گیند بنا مگر مچھ مضبوطی سے بھرا
جڑا ہوا ہے جہاں اسکی بنیاد ہے۔

اب تم ٹھنڈی زمین میں جاؤ۔
جس پر سورج کی ہلکی شعائیں نظر آتی ہیں
یا وہ جسے توازن سے زیادہ گلے لگاتا ہے۔

تم طوفانی سمندر میں داخل ہو یا رہو۔
زمین پر ہو، پرسکون ہو یا ناراض ہو
ہمیشہ، پیارے قارئین، آپ گدھے ہونگے۔

فرانسیسک بیسنٹ گارسیا (ریکٹر وال فوگونا)
مکمل کام (سونیٹ) ۱۹۸۴۔ جوزپ پیڈرلز کی موافقت
ترجمہ: ہما جمشید



LEGGI SÈGGÈL SA XOL CI SUUF DI GIIS LI SÉLLUL

Leggi sèggël sa xol ci suuf di giis xunt
 Addina bu séllul bi, dalup naxaar,
 fu léer gu sél dul jukk muk
 ci kurussu guddi gu xóot;

Leggi ci asamaan, fi léer di Saw,
 Xolal ci mandaarga yi sidditu wuruss bi,
 ak ci lékketu bi ne gǎññ ak ñam
 sàccu leen ci baalka yu dëgër;

leggi ya ngi dem ci reew mu sédd bi,
 bà fi jant bi ak tu ceeñeral xolal,
 ba fi yamoog-guddeek-bëccëg di takk,

duggal ci géej gu sambarax ba nga tokk,
 Ci suuf nekk nga fi, ci ba dal ba ak mér;
 ba léegi, jangkat sopé, baam ngay doon.

Francesc Vicent Garcia (Rector de Vallfogona)
Teeré bu mët bi ["Sap yu séw yi"], 1984
 KI Ko dëppale di Josep Pedrals
 Tekkikat bi: Abdu Maoua Njaay

**如若你垂目看向污浊**

如若你垂目看向污浊，
 偌大寰宇的黑洞，痛苦的庇护所，
 容不得一丝柔光的射入，
 溶于这暗夜的浓雾。



抑或抬眼望向天际，看见一片光明，
 万象里浮出，一道金灿纹理，
 那一团庞然火球里，
 烙刻日光运行的轨迹。

且如只身去往寒地，
 太阳的温暖极少到达那里，
 或前赴在昼夜等分时，燃灼的疆域。

纵你走向一片，汹涌或宁静的海洋，
 纵你温良或愤怒地，停留在陆地上，
 虔诚的阅读者，你须谨记自己愚若勤驴。

弗朗西斯·文森特·加西亚 (笔名：巴尔福戈纳教区长)
 “十四行诗”《全集》，1984
 译者：Yapei Yan (雅培)

DIA MUNDIAL DE LA POESIA

21 de març del 2023



Una iniciativa de la Institució de les Lletres Catalanes
i la Federació Catalana d'Associacions i Clubs UNESCO



Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**



**Institució
de les Lletres
Catalanes**



Organizaci3n de les Nacions
Unides per a l'Educaci3n,
la Ci3ncia i la Cultura

FCACU

Federaci3n Catalana
d'Associacions i Clubs UNESCO
Membre de la Federaci3n Europea d'Associacions Culturals i Clubs UNESCO